

Pinksteren

Woord ter inleiding

Gegroet jij, lezer; ja gegroet ieder die naar liefde zoekt en licht: gegroet.

Op het feest van hemelvaart hoorden we dat Jezus zijn leerlingen gedurende 40 dagen over het Rijk van God vertelde en hen uitzond de gewone wereld in. 50 dagen na het Paasfeest vieren de Joden het Pinksterfeest. Ze feesten dan op het oogsten van wat gezaaid was, zoals wij oogsten wat de komst van Christus voor ons betekent. Joden vieren óók dat ze bij de berg Horeb Gods' wet, de Torah, ontvangen hadden als een blijvende gave om in de Ark van het verbond mee te nemen op hun levensreis. Zo komen wij aan de datum van ons Pinksterfeest. Met Pinksteren is het feest waarop we vieren dat God ieder mens inspireert

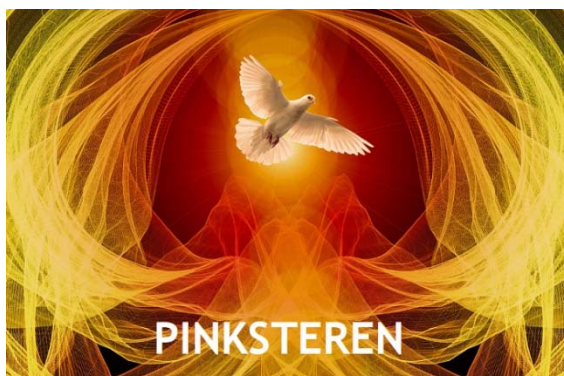
LEZING UIT HET BOEK: HANDELINGEN VAN DE APOSTELN 2,1-11

Toen de dag van het Pinksterfeest aanbrak waren ze allen bij elkaar. Plotseling klonk er uit de hemel een geluid als van een hevige windvlaag, dat het huis waar ze zich bevonden geheel vulde. Er verschenen aan hen een soort vlammen, die zich als vuurtongen verspreidden en zich op ieder van hen neerzetten, en allen werden vervuld van de heilige Geest en begonnen op luide toon te spreken in vreemde talen, zoals hun door de Geest werd ingegeven. In Jeruzalem woonden destijds vrome Joden, die afkomstig waren uit ieder volk op aarde. Toen het geluid weerklonk, dromden ze samen en ze raakten geheel in verwarring omdat ieder de apostelen en de andere leerlingen in zijn eigen taal hoorde spreken. Ze waren buiten zichzelf van verbazing en zeiden: 'Het zijn toch allemaal Galileeërs die daar spreken? Hoe kan het dan dat wij hen allemaal in onze eigen moedertaal horen? Parten, Meden en Elamieten, inwoners van Mesopotamië, Judea en Kappadocië, mensen uit Pontus en Asia, Frygië en Pamfylië, Egypte en de omgeving van

Cyrene in Libië, en ook Joden uit Rome die zich hier gevestigd hebben, Joden en proselieten, mensen uit Kreta en Arabië–wij allen horen hen in onze eigen taal spreken over Gods grote daden.’

LEZING UIT HET EVANGELIE VAN JOHANNES 20,19-23

Op de avond van die eerste dag van de week (*N.B. dat is de dag van de verrijzenis – dus níet na 50 dagen?*) waren de leerlingen bij elkaar; ze hadden de deuren afgesloten, omdat ze bang waren voor de Joden. Jezus kwam in hun midden staan en zei: ‘Ik wens jullie vrede!’ Na deze woorden toonde hij hun zijn handen en zijn zijde. De leerlingen waren blij omdat ze de Heer zagen. Nog eens zei Jezus: ‘Ik wens jullie vrede! Zoals de Vader mij heeft uitgezonden, zo zend ik jullie uit.’ Na deze woorden blies hij over hen heen en zei: ‘Ontvang de heilige Geest. Als jullie iemands zonden vergeven, dan zijn ze vergeven; vergeven jullie ze niet, dan zijn ze niet vergeven.’

Overweging

Volgens Johannes vallen Pasen en Pinksteren op één dag; lees maar: op wat wij ‘eerste Paasdag’ noemen verschijnt Jezus aan zijn leerlingen: Hij ademt over hen zijn Geest. Hij deelt hun zijn Geest mee voor onderweg, tot in de uiteinden van ieders ziel, tot aan het einde van de wereld (vgl. lezingen op Hemelvaartsdag) Zijn opdracht luidt dan: zonden vergeven. Ik denk dat Jezus dit niet alleen tot zijn leerlingen zei, maar tot mij, tot u! Zonden vergeven is niet alleen: een kruisje geven over wat je werd misdaan, maar misschien wel vooral: er áán gaan staan om wat er nog kwaad is in de wereld uit te bannen, én óók de wortels waaruit dat voortkomt. Misschien is het moeilijkste daarbij wel: degene wat jou gekrenkt, gekwetst, tekort gedaan heeft vergeven. Dat is overigens niet: vergeten, maar wél de ander een kans geven op een nieuwe start ..... [Wat moeten we dan met dat ‘vergeven jullie ze niet, dan zijn ze niet vergeven’, dat ook in het evangelie van vandaag staat? Ik denk dat betekent: als jullie je persoonlijke én wereldwijde kwaad niet te lijf gaan, dan blijft dat.]

Als je die twee lezingen sámen leest, zaten de leerlingen te wachten op iets dat al gebeurd was. Ze herinnerden zich wat ze eigenlijk al wisten, geloofden. In een flits – zouden wij zeggen – drong het tot hen door; waren ze vol vuur om uit hun voor iedereen verborgen leven te stappen.

Maar bij dat 'zonden vergeven' worden we niet in de steek gelaten: Jezus ademt over hen die zijn leerling willen zijn: hij geeft hun deel aan zijn Geestkracht: de Geestkracht die hem zelfs in de moeilijkste gesprekken, de moeilijkste ontmoetingen, de moeilijkste momenten van zijn kruisweg niet in de steek liet: Hij gaf zich tot het uiterste.

Het is dezelfde levensadem als die die van de chaos van de wereld uiteindelijk een hof van Eden maakt. Want dat is toch de betekenis van wat wij het bijbelse scheppingsverhaal noemen? Orde scheppen in de chaos.

Kun je dit alles zomaar uit eigen kracht opbrengen of mag je er op vertrouwen, er om bidden dat Jezus' Spirit je daarbij helpt?

Kan dat? Zijn dat niet veel te grote woorden?

Velen van ons, niet allen, hebben het de laatste weken erg druk gekregen omdat niet alleen het werk riep, maar ook de kinderen. Anderen worden nú veel meer op zichzelf terug geworpen: je kunt ineens bang zijn voor het virus; je ineens realiseren hoe je eigen leven gevaar loopt, hoe kwetsbaar je bent, terwijl je eigenlijk zomaar wat doorleefde of allerlei idealen hebt. Je kunt je bewust worden dat je anders moet gaan leven, ook al weet je nog niet precies hoe! Hoeveel ondernemers en werknemers zijn niet bang dat ze hun werk, hun huis, hun toekomst of die van hun kinderen verliezen. Je zou willen dat er een regering was of een andere instantie die je een goede richting, nieuwe welvaart, nieuw welzijn kan wijzen. Er zijn mensen die in deze tijd de kerk nog veel meer uit elkaar zien vallen; die het jargon van de Bijbel en van wat er gepreekt wordt steeds minder gaan verstaan. Er zijn mensen die denken dat God achter deze crisis zit; ons oproept anders te gaan leven, ons een venster biedt waardoor we de vormen van onze toekomst zullen zien.

Het is - denk ik - goed dat we ons afvragen: hoe is het zover gekomen in onze wereld, in mijn persoonlijk leven. Waaróm gebeurt dit toch. Maar het is belangrijker te vragen: waarvóór gebeurt dit? wat kan ik er mee doen? welke positieve punten- mogelijkheden zijn er nog? Hoe kan ik blijven leven, op een nieuwe manier gaan werken? Op een nieuwe manier omgaan met wie me lief zijn of met wie juist helemaal niet? Ik denk dat dat van Geestkracht getuigt, ook al krijg je misschien het woord Heilige Geest niet over je lippen; ook al ben je niet in die traditie opgegroeid: de Geest werkt ook buiten de kerk, in ieder die toekomst schept, er niet helemaal onderdoor gaat.

Dat doet me ineens denken aan de oudere vrouw die ik lange tijd bezocht heb. Ze had kanker, met veel pijn. Haar leven had van jongsafaan veel hartenpijn gekend, en daar kwam iedere keer iets nieuws bij. Ze kón niet meer. Het hoefde allemaal niet meer voor haar.. Ze kon niet beter worden; ze ging achteruit. En toch één wens: op bedevaart naar Lourdes. Ja, Maria was haar moeder gebleven. Van de kerk en al die flauwe kul en grote woorden moest ze niets hebben. Ze kwam er nooit meer, tenzij met Kerstmis. Toch ontving ze daar op een heel kritisch moment het sacrament van de zieken. Ze zei: Wat er toen gebeurde weet ik niet. Maar ik kwam wél thuis. Ik pieker er over waarom me al deze ellende moet overkomen: heb ik iets verkeerd gedaan. Maar er is er één die me niet zal laten vallen, nooit. Ze aanvaardde haar lot, maar was er boven uit gegroeid. Wat een Geestkracht dacht ik, maar ik kon het zó niet tegen haar zeggen. Ze had 'HET geloof' niet of niet

meer, maar ze geloofde wel; ze uitte het op een andere manier dan ik; ze had heel veel van buiten geleerd: daar kon ze niks mee. Maar van binnenuit geloofde ze. Ze had er helemaal geen voorstelling van, maar Maria en God zouden haar nooit laten vallen. Hoe het verder moest, wist ze niet.

Zo hebben wij geen idee hoe we uit de crisis komen; hoe het dán zal zijn. Je kunt je afvragen: waarom gebeurt dit. Maar beter is het om de veerkracht te hebben om tegen jezelf te zeggen: waartoe is het? Wat kan ik er mee doen? Zouden er nieuwe mogelijkheden zijn, als ik op een andere manier ga leven dan ik tot nu toe deed?

Zou daar ook DE Diepste bij kunnen horen die ik nú ervaar of die me ooit getroffen, geboeid heeft? Waardoor ik me geborgen weet en uitgedaagd er tóch nog het beste van te maken? Is er een moment in uw leven geweest – en misschien allang diep weggestopt – dat u dat ervaren hebt. Want zoiets is er ook bij die mevrouw gebeurd die ik heb mogen ontmoeten. Gods Geest bracht haar opnieuw dichtbij Hem:

Over de groep van vrienden en leerlingen wordt door de evangelist Lukas in onze eerste lezing bericht dat zij na de hemelvaart van Jezus elkaar opzochten en volhardden in gebed. Ze hadden blijkbaar geen idee of er een toekomst zou zijn en hoe die er dan uit zou kunnen gaan zien. Johannes gaat nóg verder: op de dag van de Verrijzenis hébben ze al ontvangen, wat ze zich pas later bewust werden. Er werd hun kracht geschonken en ze vonden moed. We zeggen zo vaak: als Pasen en Pinksteren op één dag vallen. Dat kan klinken als: nooit; maar ook als: ik zie het nu nog niet, maar ik hoop het wel: het zál kunnen gebeuren. Ook de Coronatijd biedt mij – en hopelijk u – een unieke mogelijkheid om me weer bewust te worden dat ik, dat we geborgen zijn in God; om de relatie die ik kwijt was te herstellen; om me weer in te zetten voor het behoeden van de schepping. Dank aan de H. Geest!

Voorbede

(meditatief gebed; de ..... kunt u met uw eigen gedachten invullen)

**Kom o Heilige Geest en maak een nieuw begin met mij.
De laatste maanden waren óók: nieuw voor mij**

**Bezielende God, voor U leg ik neer wat mij bezig houdt:
Waar loop ik warm voor in mijn leven? Hoe vurig ben ik nog.....
Kom o Heilige Geest en maak een nieuw begin met mij.**

**Waar ben ik afgehaakt, lauw geworden.....
En wat irriteert mij.....
Kom o Heilige Geest, maak een nieuw begin met mij.**

**Wie.....of wat .....ben ik de laatste tijd gaan waarderen.....
Kom o Heilige Geest, maak een nieuw begin met mij**

**Kom Geest van wijsheid en van moed
Over hen die leiding moeten geven in de kerk en in de wereld.....
Over hen die richting moeten geven aan ieder die klein is.....
Of is vastgelopen.....
Over hen die hoe dan ook mijn voorhoedegevechten moeten leveren....
Over ieder die me dierbaar is....
Geef ons zoveel van uw Levensadem dat wij een steun voor hen kunnen zijn.
Kom o Heilige Geest, maak een nieuw begin met mij**

**Kom, Heilige Geest, vervul mijn hart met uw goedheid en genade.
Ontsteek het vuur van uw liefde in mij
God van liefde, ik bid u dat mijn liefde voor U mag groeien
Zodat ik recht doe en me laat raken
Door wie en door wat schreeuwt om recht gedaan te worden,
En met eerbied en zorg voor hen en voor uw schepping.
Door Christus onze Heer. Amen.**

Vrij naar het noveengebed bij de encycliek 'Laudato Si' van paus Franciscus